

227

KONWENCJA (Nr 37)

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych, przyjęta w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1948 r. — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 233).

Przekład

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 czerwca 1933 r. została przyjęta w Genewie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (Nr 37) dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego poleciliśmy wycisnąć na Akcie niniejszym pieczęć Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 30 sierpnia 1948 r.

(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

L. S.

(—) Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Zygmunt Modzelewski

Przekład

KONWENCJA

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów, zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam w dniu 8 czerwca 1933 r. na swej siedemnastej sesji,

postanowiwszy przyjąć pewne wnioski, dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, która to kwestia zawarta jest w drugim punkcie porządku obrad sesji, i

postanowiwszy, że wnioski te mają być ujęte w formę projektu konwencji międzynarodowej,

Au Nom de la République de Pologne

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention (No 37) concernant l'assurance-invalidité obligatoire des salariés des entreprises industrielles et commerciales, des professions libérales, ainsi que des travailleurs à domicile et des gens de maison a été adoptée à Genève le 29 juin 1933 par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons fait apposer à ces Présentes le Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 30 aût 1948.

(—) Bolesław Bierut

Président du Conseil des Ministres:

L. S.

(—) Józef Cyrankiewicz

Ministre des Affaires Étrangères:

(—) Zygmunt Modzelewski

przyjmuje w dniu 29 czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego roku poniższy projekt konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy stosownie do postanowień części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich części innych Traktatów Pokoju:

Artykuł 1.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, który ratyfikuje niniejszą konwencję, zobowiązuje się do ustanowienia lub utrzymania obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa na warunkach co najmniej równych przewidzianym w niniejszej konwencji.

Artykuł 2.

1. Obowiązkowe ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa będzie miało zastosowanie do robotników, pra-

cowników umysłowych i uczniów, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również do chałupników i do służby domowej.

2. Jednakże każdy Członek może przewidzieć w swym ustawodawstwie narodowym takie wyjątki, jakie uzna za konieczne, jeżeli chodzi o:

- a) pracowników, których wynagrodzenie przekracza określoną granicę, a jeżeli chodzi o ustawodawstwa, które nie przewidują takiego ogólnego wyjątku — pracowników umysłowych, wykonywających zawód uważany zazwyczaj za wolny zawód,
- b) pracowników, nie otrzymujących wynagrodzenia w gotówce,
- c) pracowników młodocianych poniżej określonego wieku i pracowników, którzy przy podejmowaniu poraz pierwszy pracy najemnej są za starzy do objęcia ich ubezpieczeniem,
- d) chałupników, których warunki pracy nie mogą być zrównane z warunkami pracy ogółu pracowników najemnych,
- e) członków rodziny pracodawcy,
- f) pracowników wykonywających zatrudnienia, które trwając w ogóle i z natury rzeczy przez krótkie okresy czasu, nie pozwoliłyby zainteresowanemu na wypełnienie warunków do przyznania świadczeń, jak również osoby, które wykonywają pracę najemną dorywczo i dodatkowo,
- g) pracowników niezdolnych do zarabkowania i osoby otrzymujące pensje inwalidzkie lub starcze,
- h) zemerytowanych funkcjonariuszy, wykonywających pracę najemną, oraz osoby korzystające z dochodu osobistego, jeżeli emerytura lub dochód osobisty jest co najmniej równy pensji inwalidzkiej, przewidzianej przez ustawodawstwo narodowe,
- i) pracowników, którzy w czasie swych studiów udzielają lekcji lub są zatrudnieni za wynagrodzeniem w celu uzyskania przygotowania pozwalającego im na wykonywanie zawodu, odpowiadającego tym studiom,
- j) pracowników, pozostających w służbie osobistej pracodawców rolnych.

3. Poza tym mogą być wyłączone z obowiązkowego ubezpieczenia osoby, które na podstawie ustawy, zarządzenia lub specjalnego statutu mają lub będą miały w razie inwalidztwa prawo do świadczeń co najmniej równych, ogólnie biorąc, świadczeniom, przewidzianym w niniejszej konwencji.

4. Niniejsza konwencja nie będzie miała zastosowania do marynarzy i do rybaków morskich.

Artykuł 3.

Dla obowiązkowo ubezpieczonych, którzy w chwili wyjścia z ubezpieczenia nie uzyskali pensji, ustawodawstwo narodowe przewidzi, na warunkach w nim ustalonych, co najmniej jedną z następujących możliwości: dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia lub zachowanie uprawnień w drodze regularnego opłacania uznaniówek, chyba że uprawnienia są zachowane z urzędu albo,

że w przypadku kobiety zameężnej dana jest jej mężowi, nie podlegającemu obowiązkowi ubezpieczenia, możliwość ubezpieczenia dobrowolnego i otwarcia ewentualnie w ten sposób prawa do pensji starczej lub wdowiej dla swej żony.

Artykuł 4.

1. Ubezpieczony będzie miał prawo do pensji inwalidzkiej, jeżeli dotknięty zostanie ogólną niezdolnością do zarabkowania, wskutek czego nie będzie w stanie osiągnąć swą pracą odpowiedniego wynagrodzenia.

2. Jednakże ustawodawstwa narodowe, które zapewniają ubezpieczonym leczenie i opiekę lekarską w czasie całego trwania inwalidztwa i które udzielają pensji w normalnej wysokości wdowom i sierotom po inwalidach, przy czym pensja dla wdowy udzielana jest bez względu na jej wiek i inwalidztwo, mogą przyznawać pensję inwalidzką tylko ubezpieczonemu, niezdolnemu do wykonywania pracy zarobkowej.

3. W systemach, ustanowionych specjalnie dla pracowników umysłowych, ubezpieczony będzie miał prawo do pensji, jeżeli dotknięty zostanie niezdolnością, wskutek której nie będzie w stanie osiągnąć swą pracą odpowiedniego zarobku w zawodzie, który zwykle wykonywał lub w zawodzie podobnym.

Artykuł 5.

1. Prawo do pensji będzie mogło być uzależnione, z zastrzeżeniem postanowień art. 6, od wypełnienia okresu wyczekiwania i opłacenia minimum składek tak od chwili wstąpienia do ubezpieczenia, jak i w czasie ustalonego okresu poprzedzającego bezpośrednio realizację ryzyka ubezpieczeniowego.

2. Okres wyczekiwania nie może być wyższy niż 60 miesięcy lub 250 tygodni albo 1.500 dni składkowych.

3. Jeżeli wypełnienie okresu wyczekiwania wymaga opłacenia pewnej liczby składek w czasie ustalonego okresu, poprzedzającego bezpośrednio realizację ryzyka ubezpieczeniowego, na wypełnienie okresu wyczekiwania zaliczone będą, na warunkach i w granicach ustalonych przez ustawodawstwo narodowe, jako okresy składkowe, okresy pobierania zasiłków z tytułu czasowej niezdolności do zarabkowania lub pozostawania bez pracy.

Artykuł 6.

1. Ubezpieczony, który przestanie podlegać obowiązkowi ubezpieczenia przed nabyciem prawa do świadczenia, odpowiadającego wniesionym na jego rachunek składkom, będzie miał zachowane prawo do korzyści, wynikających z opłacania tych składek.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe będzie mogło ustalić wygaśnięcie tego prawa z upływem pewnego terminu, który będzie liczony od chwili ustania obowiązku ubezpieczenia i który będzie bądź zmienny, bądź stały.

- a) Termin zmienny nie może być krótszy od jednej trzeciej łącznego okresu składkowego, przebytego od chwili wstąpienia do ubezpieczenia, zmniejszonego o okresy, które nie dawały podstawy do składkowania.
- b) Termin stały nie powinien być w żadnym przypadku krótszy niż 18 miesięcy; uprawnienia bę-

dą mogły być uznane za wygasie z upływem tego terminu, chyba że przed jego upływem opłacono ustalone przez ustawodawstwo narodowe minimum składek na rachunek ubezpieczonego na podstawie ubezpieczenia obowiązkowego lub dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia.

Artykuł 7.

1. Wysokość pensji będzie określona bądź w zależności, bądź niezależnie od czasu przebytego w ubezpieczeniu, i wynosić będzie kwotę stałą lub pewien procent zarobku ubezpieczonego, albo też kwotę zmienną w zależności od wysokości opłaconych składek.

2. Pensja zmienna w zależności od czasu przebytego w ubezpieczeniu i której przyznanie uzależnione jest od wypełnienia okresu wyczekiwania, powinna zawierać, w razie braku gwarantowanego minimum, kwotę stałą względnie część kwoty stałej, niezależną od czasu przebytego w ubezpieczeniu.

3. Jeżeli składki są stopniowane w zależności od zarobku, wówczas zarobek, od którego opłacano składki, powinien być wzięty w rachubę przy obliczaniu pensji bez względu na to, czy pensja ta jest zmienna lub nie w zależności od czasu ubezpieczenia.

Artykuł 8.

Instytucje ubezpieczeniowe będą upoważnione, na warunkach ustalonych przez ustawodawstwo narodowe, do udzielania świadczeń w naturze osobom, które wskutek inwalidztwa otrzymują pensję lub mogłyby otrzymać pensję, a to w celu zapobiegania, opóźnienia, zmniejszenia lub usunięcia inwalidztwa.

Artykuł 9.

1. Prawo do świadczeń może być wykluczone lub zawieszono w całości albo częściowo:

- a) jeżeli inwalidztwo zostało spowodowane przez czyn zbrodniczy lub przestępczy albo rozmyślną winą zainteresowanego,
- b) w przypadku popełnienia przez zainteresowanego oszustwa w stosunku do instytucji ubezpieczeniowej.

2. Pensja może być zawieszona w całości lub częściowo:

- a) w czasie, gdy zainteresowany pozostaje całkowicie na utrzymaniu z funduszy publicznych lub z instytucji ubezpieczenia społecznego,
- b) w czasie, gdy zainteresowany nie stosuje się bez uzasadnionych powodów do przepisów lekarskich i zarządzeń, odnoszących się do zachowania się inwalidów, albo uchyla się bez upoważnienia i dobrowolnie od kontroli instytucji ubezpieczeniowej,
- c) dopóki zainteresowany korzysta z innego świadczenia okresowego w gotówce, wypłacanego na podstawie prawa o obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym, z pensji albo z odszkodowania za wypadek w zatrudnieniu lub za chorobę zawodową,
- d) w czasie, gdy zainteresowany kontynuuje zatrudnienie, podlegające ubezpieczeniu, a jeżeli chodzi o systemy, ustanowione specjalnie na ko-

rzyść pracowników umysłowych, w czasie gdy dochód zawodowy zainteresowanego przekracza określoną granicę.

Artykuł 10.

1. Ubezpieczeni i ich pracodawcy powinni ponosić opłaty na utworzenie funduszy ubezpieczenia.

2. Ustawodawstwo narodowe może zwolnić z opłacania składek:

- a) uczniów i młodocianych pracowników poniżej określonego wieku,
- b) pracowników, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w gotówce lub którzy otrzymują bardzo niskie wynagrodzenie.

3. Opłacanie składek przez pracodawców może nie być przewidziane w ustawodawstwach o ubezpieczeniu narodowym, którego zakres przekracza krąg zatrudnionych w pracy najemnej.

4. Władze publiczne uczestniczyć będą w tworzeniu funduszy lub w świadczeniach ubezpieczenia, ustanowionego na korzyść pracowników najemnych w ogólności lub robotników.

5. Ustawodawstwa narodowe, które w chwili przyjęcia niniejszej konwencji nie przewidywały opłacania składek przez ubezpieczonych, mogą nadal utrzymać w mocy zwolnienie ich od tego obowiązku.

Artykuł 11.

1. Ubezpieczenie będzie wykonywane bądź przez instytucje, tworzone przez władze publiczne i które nie będą miały na celu żadnego zysku, bądź przez publiczne fundusze ubezpieczeniowe.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może również powierzyć wykonywanie ubezpieczenia instytucjom, tworzoną z inicjatywy prywatnej zainteresowanych lub ich grup i należycie uznaną przez władze publiczne.

3. Majątek instytucji i funduszy publicznych ubezpieczenia będzie administrowany oddzielnie od majątku publicznego.

4. Przedstawiciele ubezpieczonych będą brali udział w prowadzeniu instytucji ubezpieczeniowych na warunkach, określonych przez ustawodawstwo narodowe, które może również ustanowić udział przedstawicieli pracodawców i władz publicznych.

5. Autonomiczne instytucje ubezpieczenia będą poddane kontroli finansowej i administracyjnej władz publicznych.

Artykuł 12.

1. Ubezpieczonemu i członkom jego rodziny przyznane zostanie prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego świadczeń.

2. Spory będą rozstrzygane przez sądy specjalne, złożone z sędziów zawodowych lub niezawodowych, obeznanych szczególnie z celem ubezpieczenia i potrzebami ubezpieczonych i orzekających ewentualnie z udziałem asesorów, powołanych spośród ubezpieczonych i pracodawców.

3. W przypadku sporu, dotyczącego obowiązku ubezpieczenia lub wysokości składek, prawo odwołania

się przyznane będzie pracownikowi i jego pracodawcy, jeżeli w tym ostatnim przypadku systemy ubezpieczenia przewidują opłacanie składek przez pracodawcę.

Artykuł 13.

1. Cudzoziemcy będą poddani obowiązkowi ubezpieczenia i opłacania składek na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Cudzoziemcy i członkowie ich rodzin korzystać będą na tych samych warunkach, co własni obywatele, ze świadczeń, wynikających ze składek opłaconych na ich rachunek.

3. Cudzoziemcy i członkowie ich rodzin, obywatele każdego Członka, związanego niniejszą konwencją i którego ustawodawstwo przewiduje w konsekwencji udział finansowy Państwa w tworzeniu funduszków lub w świadczeniach ubezpieczenia stosownie do art. 10, korzystać będą poza tym z dodatków, podwyżek lub z części pensji wypłacanych z funduszków publicznych.

4. Jednakże ustawodawstwo narodowe może zastrzec dla własnych obywateli korzystanie z dodatków, podwyżek lub z części pensji, wypłacanych z funduszków publicznych i przyznawanych wyłącznie ubezpieczonym, którzy przekroczyli określony wiek w chwili wprowadzenia w życie ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu.

5. Przewidziane ewentualnie ograniczenia z uwagi na zamieszkiwanie zagranicą będą stosowane do spensjonowanych i członków ich rodzin, obywateli każdego Członka, związanego niniejszą konwencją i zamieszkających na obszarze innego Członka, związanego niniejszą konwencją, tylko w rozmiarze, przewidzianym w stosunku do obywateli Państwa, w którym prawo do pensji zostało nabyte. Jednakże dodatki, podwyżki lub części pensji, wypłacane z funduszków publicznych, mogą nie być udzielane.

Artykuł 14.

1. Ubezpieczenie pracowników będzie regulowane prawem, stosowanym w miejscu ich pracy.

2. Od powyższej zasady będą mogły być przyjęte w drodze układu pomiędzy zainteresowanymi Członkami wyjątki z uwagi na zachowanie ciągłości ubezpieczenia.

Artykuł 15.

Każdy z Członków może poddać specjalnemu systemowi pracowników pogranicznych, którzy wykonywają pracę na jego terytorium, mieszkają jednak zagranicą.

Artykuł 16.

W krajach, które w chwili pierwotnego wejścia w życie niniejszej konwencji nie mają ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, każdy istniejący w tej chwili system pensji bezskładowych będzie uważany jako odpowiadający niniejszej konwencji, jeżeli zapewnia indywidualne prawo do pensji na warunkach, ustalonych poniżej w art. 17 do 23.

Artykuł 17.

Pensja będzie przyznana każdej osobie dotkniętej ogólną niezdolnością do zarabkowania, wskutek której

nie jest w stanie osiągnąć swą pracą odpowiedniego wynagrodzenia.

Artykuł 18.

Prawo do pensji będzie mogło być uzależnione od zamieszkiwania zgłaszającego roszczenie na obszarze Członka przez określony okres, poprzedzający bezpośrednio zgłoszenie wniosku o pensję. Okres ten, który będzie ustalony przez ustawodawstwo narodowe, nie będzie mógł przewyższać 5 lat.

Artykuł 19.

1. Prawo do pensji będzie przyznane każdemu zgłaszającemu się, którego dochód roczny nie przekracza granicy, ustalonej przez ustawodawstwo narodowe, z uwzględnieniem minimalnych kosztów utrzymania.

2. Przy szacowaniu dochodów zainteresowanego będą wyłączone dochody, które nie przekraczają wysokości, ustalonej przez prawo narodowe.

Artykuł 20.

Pensja będzie ustalona w wysokości, która dodana do dochodu innego niż wyłączony, powinna być wystarczająca na pokrycie co najmniej podstawowych potrzeb spensjonowanego.

Artykuł 21.

1. Każdemu ubiegającemu się będzie przyznane prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego przyznania pensji lub ustalenia jej wysokości.

2. Odwołanie będzie rozpatrywane przez inną władzę niż ta, która wydała decyzję w pierwszej instancji.

Artykuł 22.

1. Cudzoziemcy, obywatele każdego Członka związanego niniejszą konwencją, będą mieli prawo do pensji na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może uzależnić przyznanie pensji cudzoziemcowi od warunku zamieszkiwania na terytorium Członka przez okres, który może przewyższać najwyżej o 5 lat okres, wymagany od obywateli danego Członka.

Artykuł 23.

1. Prawo do pensji może być wykluczone lub zawieszane w całości lub w części:

- a) jeżeli inwalidztwo zostało spowodowane przez czyn zbrodniczy lub przestępczy, albo umyślną winę zainteresowanego,
- b) jeżeli zainteresowany otrzymał lub usiłował uzyskać pensję w sposób oszukańczy,
- c) jeżeli zainteresowany został skazany na więzienie za zbrodnie lub przestępstwo,
- d) jeżeli zainteresowany wzbraniał się w sposób uporczywy zarabiać na swe życie pracą, dającą się pogodzić z jego siłami i zdolnościami.

2. Pensja może być zawieszona w całości lub w części w czasie, gdy zainteresowany pozostaje całkowicie na utrzymaniu z funduszków publicznych.

Artykuł 24.

Z zastrzeżeniem postanowień art. 13 ust. 5, niniejsza konwencja nie dotyczy zachowania prawa do pensji w razie zamieszkiwania zagranicą.

Artykuł 25.

Ratyfikacje urzędowe niniejszej konwencji w warunkach, przewidzianych w części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich częściach innych Traktatów Pokoju, będą zakomunikowane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i będą przez niego zarejestrowane.

Artykuł 26.

Niniejsza Konwencja obowiązywać będzie tylko Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacja została zarejestrowana w Sekretariacie.

Wejdzie ona w życie po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania przez Sekretarza Generalnego ratyfikacji dwóch Członków.

Następnie konwencja ta wejdzie w życie dla każdego Członka w 12 miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 27.

Z chwilą, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretariacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacji, zakomunikowanych mu później przez wszystkich innych Członków Organizacji.

Artykuł 28.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może po upływie okresu dziesięcioletniego od daty pierwotnego wejścia jej w życie wypowiedzieć ją aktem, zakomunikowanym Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie roku od daty za-

rejestrowania w Sekretariacie. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, a który w terminie rocznym po upływie okresu dziesięcioletniego, wymienionego w paragrafie poprzednim, nie uczyni użytku z możliwości wypowiedzenia, przewidzianego w niniejszym artykule, związany będzie na nowy okres dziesięcioletni, a następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję z upływem każdego okresu dziesięcioletniego w warunkach, przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 29.

Po upływie każdego okresu dziesięcioletniego, począwszy od wejścia w życie niniejszej konwencji, Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy powinna złożyć Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i postanowi, czy należy umieścić na porządku obrad Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji konwencji.

Artykuł 30.

W przypadku, gdyby Konferencja przyjęła nową konwencję, zmieniającą całkowicie lub częściowo niniejszą konwencję, i o ile nowa konwencja nie postanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez Członka nowej, zmienionej konwencji, pociągnęłaby z samego prawa, niezależnie od postanowień art. 28, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji z zastrzeżeniem, że nowa zmieniona konwencja weszła w życie;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej, zmienionej konwencji, niniejsza konwencja przestała być otwarta do ratyfikacji Członków.

Niniejsza konwencja pozostałaby jednakże w mocy, zarówno co do formy jak i treści, w stosunku do Członków, którzy ją ratyfikowali, a którzy nie ratyfikowali nowej, zmienionej konwencji.

Artykuł 31.

Za tekst autentyczny niniejszej konwencji uznaje się obydwa jej brzmienia: francuskie i angielskie.

CONVENTION CONCERNANT L'ASSURANCE-INVALIDITÉ OBLIGATOIRE DES SALARIÉS DES ENTREPRISES INDUSTRIELLES ET COMMERCIALES, DES PROFESSIONS LIBÉRALES, AINSI QUE DES TRAVAILLEURS A DOMILICE ET DES GENS DE MAISON.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1933, en sa dix-septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance-invalidité obligatoire, question qui est comprise dans le deuxième point à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale.

adopte, ce vingt-neuvième jour de juin mil neuf cent trente-trois, le projet de convention ci-après, à ratifier

par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à instituer ou à maintenir une assurance-invalidité obligatoire dans des conditions au moins équivalentes à celles prévues dans la présente convention.

Article 2.

1. L'assurance-invalidité obligatoire s'appliquera aux ouvriers, employés et apprentis des entreprises

industrielles, des entreprises commerciales et des professions libérales, ainsi qu'aux travailleurs à domicile et aux gens de maison.

2. Toutefois, chaque Membre pourra prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estimera nécessaires en ce qui concerne:

- a) les travailleurs dont la rémunération dépasse une limite déterminée et, dans les législations qui ne prévoient pas une telle exception générale, les employés exerçant des professions considérées d'habitude comme professions libérales;
- b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces;
- c) les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé et les travailleurs qui, devenant salariés pour la première fois, sont trop âgés pour entrer en assurance;
- d) les travailleurs à domicile dont les conditions de travail ne peuvent être assimilées à celles de l'ensemble des salariés;
- e) les membres de la famille de l'employeur;
- f) les travailleurs occupant des emplois qui, étant, au total et de par leur nature, de courte durée ne permettraient pas aux intéressés de remplir les conditions d'attribution des prestations, ainsi que les personnes qui n'accomplissent des des travaux salariés qu'à titre occasionnel ou accessoire;
- g) les travailleurs invalides et les titulaires d'une pension d'invalidité ou de vieillesse;
- h) les fonctionnaires retraités accomplissant un travail salarié et les personnes jouissant d'un revenu privé, lorsque la retraite ou le revenu privé est au moins égal à la pension d'invalidité prévue par la législation nationale;
- i) les travailleurs qui, pendant leurs études, donnent des leçons, ou sont occupés contre rémunération en vue d'acquérir une formation leur permettant d'exercer une profession correspondant auxdites études;
- j) les domestiques au service personnel d'employeurs agricoles.

3. En outre, pourront être exemptées de l'obligation d'assurance les personnes qui, en vertu d'une loi, d'un règlement ou d'un statut spécial, ont ou auront droit, en cas d'invalidité, à des prestations au moins équivalentes dans l'ensemble à celles prévues dans la présente convention.

4. La présente convention ne s'appliquera pas aux marins et aux marins-pêcheurs.

Article 3.

La législation nationale donnera, dans des conditions qu'elle déterminera, aux anciens assurés obligatoires non pensionnés, une au moins des facultés suivantes: continuation volontaire de l'assurance ou maintien des droits par le paiement régulier d'une taxe de reconduction, à moins que ces droits ne soient main-

tenus d'office ou que, dans le cas d'une femme mariée, la possibilité ne soit donnée au mari non assujéti à l'obligation d'assurance d'être admis dans l'assurance volontaire et d'ouvrir ainsi éventuellement droit à pension de vieillesse ou de veuve.

Article 4.

1. L'assuré aura droit à une pension d'invalidité lorsqu'il sera atteint d'une incapacité générale de gain le mettant hors d'état de se procurer par son travail une rémunération appréciable.

2. Toutefois, les législations nationales qui garantissent aux assurés le traitement et les soins médicaux pendant toute la durée de l'invalidité et qui attribuent une pension de taux normal aux veuves et aux orphelins d'invalides, sans aucune condition d'âge ni d'invalidité pour la veuve, pourront n'allouer la pension d'invalidité qu'à l'assuré incapable d'accomplir un travail salarié.

3. Dans les régimes établis spécialement au profit des employés, l'assuré aura droit à la pension lorsqu'il sera atteint d'une incapacité le mettant hors d'état de se procurer une rémunération appréciable par son travail dans la profession qu'il exerçait habituellement ou une profession similaire.

Article 5.

1. Le droit à pension pourra, nonobstant les dispositions de l'article 6, être subordonné à l'accomplissement d'un stage susceptible de comporter le versement d'un nombre minimum de cotisations, aussi bien depuis l'entrée en assurance qu'au cours d'une période déterminée précédant immédiatement la réalisation du risque.

2. La durée du stage ne pourra être supérieure à 60 mois, ou 250 semaines, ou 1.500 journées de cotisation.

3. Lorsque l'accomplissement du stage comporte le versement d'un certain nombre de cotisations au cours d'une période déterminée précédant immédiatement la réalisation du risque, les périodes indemnisées d'incapacité temporaire de gain et de chômage compteront, pour l'accomplissement du stage, comme périodes de cotisation dans les conditions et limites fixées par la législation nationale.

Article 6.

1. L'assuré qui cessera d'être assujéti à l'obligation d'assurance, sans avoir droit à une prestation constituant la contrepartie des cotisations portées à son compte, conservera le bénéfice de la validité de ces cotisations.

2. Toutefois, la législation nationale pourra mettre fin à la validité des cotisations à l'expiration d'un délai qui sera compté à partir de la cessation de l'obligation d'assurance et qui sera, soit variable, soit fixe:

- a) Le délai variable ne devra pas être inférieur au tiers de la totalité des périodes de cotisation accomplies depuis l'entrée en assurance, diminué des périodes qui n'ont pas donné lieu à cotisation.

- b) Le délai fixe ne devra, en aucun cas, être inférieur à dix-huit mois; les cotisations pourront être invalidées à l'expiration de ce délai, à moins qu'avant ladite expiration un minimum de cotisations, à fixer par la législation nationale, n'ait été porté au compte de l'assuré en vertu de l'assurance obligatoire ou de l'assurance facultative continuée.

Article 7.

1. Le montant de la pension sera déterminé, soit en fonction, soit indépendamment du temps passé en assurance, et consistera en une somme fixe ou en une somme variable avec le montant des cotisations versées.

2. La pension variable avec le temps passé en assurance et dont l'attribution est subordonnée à l'accomplissement d'un stage devra, à défaut d'un minimum garanti, comporter une somme fixe ou une partie fixe, indépendante du temps passé en assurance.

3. Lorsque les cotisations sont graduées avec le salaire, le salaire ayant donné lieu à cotisation devra être pris en considération pour le calcul de la pension servie, que celle-ci soit ou non variable avec le temps passé en assurance.

Article 8.

Les institutions d'assurance seront autorisées, dans les conditions que fixera la législation nationale, à faire bénéficier de prestations en nature dans le but de prévenir, de retarder, d'atténuer ou de faire cesser l'invalidité, les personnes qui, pour cause d'invalidité, reçoivent une pension ou pourraient prétendre à une pension.

Article 9.

1. Le droit aux prestations pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle:

- a) lorsque l'invalidité a été provoquée par un crime, un délit ou une faute intentionnelle de l'intéressé;
- b) en cas de fraude commise par l'intéressé à l'égard de l'institution d'assurance.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue:

- a) pendant que l'intéressé est entièrement à la charge des deniers publics ou d'une institution d'assurance sociale;
- b) aussi longtemps que l'intéressé refuse d'observer sans motif valable les prescriptions médicales et les instructions relatives à la conduite des invalides ou se soustrait sans autorisation et volontairement au contrôle de l'institution d'assurance;
- c) tant qu'il bénéficie d'une autre prestation périodique en espèces servie en vertu d'une loi sur l'assurance sociale obligatoire, les pensions ou la réparation des accidents du travail ou des maladies professionnelles;
- d) pendant que l'intéressé continue à occuper un emploi assujéti à l'assurance, et, dans les ré-

gimes établis spécialement au profit des employés, aussi longtemps que le revenu professionnel de l'intéressé dépasse un montant déterminé.

Article 10.

1. Les assurés et leurs employeurs devront contribuer à la formation des ressources de l'assurance.

2. La législation nationale pourra exonérer de l'obligation de cotiser:

- a) les apprentis et les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé;
- b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces ou qui reçoivent de très bas salaires.

3. La cotisation des employeurs pourra ne pas être prévue dans les législations d'assurance nationale dont le champ d'application dépasse le cadre du salariat.

4. Les pouvoirs publics participeront à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance instituée au bénéfice des salariés en général ou des ouvriers.

5. Les législations nationales qui, lors de l'adoption de la présente convention, ne prévoient pas de cotisations des assurés, pourront continuer à exonérer les assurés de l'obligation de cotiser.

Article 11.

1. L'assurance sera gérée soit par des institutions créées par les pouvoirs publics et qui ne poursuivront aucun but lucratif, soit par des fonds publics d'assurance.

2. Toutefois, la législation nationale pourra également confier la gestion de l'assurance à des institutions créées par l'initiative des intéressés ou de leurs groupements et dûment reconnues par les pouvoirs publics.

3. Le patrimoine des institutions et des fonds publics d'assurance sera géré séparément des deniers publics.

4. Les représentants des assurés participeront à la gestion des institutions d'assurance dans les conditions déterminées par la législation nationale, qui pourra également statuer sur la participation des représentants des employeurs et des pouvoirs publics.

5. Les institutions d'assurance autonomes seront placées sous le contrôle financier et administratif des pouvoirs publics.

Article 12.

1. Un droit de recours sera reconnu à l'assuré ou à ses ayants cause en cas de litige au sujet des prestations.

2. Ces litiges seront du ressort de juridictions spéciales comprenant des juges, de carrière ou non, particulièrement au courant du but de l'assurance et des besoins des assurés, ou siégeant avec le concours d'assesseurs pris dans les milieux des assurés et des employeurs.

3. En cas de litige concernant l'assujettissement à l'assurance ou le montant des cotisations, un droit de recours sera reconnu au salarié et, dans les régimes comportant une cotisation patronale, à son employeur.

Article 13.

1. Les salariés étrangers seront assujettis à l'obligation d'assurance et au paiement des cotisations dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. Les assurés étrangers et leurs ayants droit bénéficieront, dans les mêmes conditions que les nationaux, des prestations résultant des cotisations portées à leur compte.

3. Les assurés étrangers et leurs ayants droit ressortissants de tout Membre lié par la présente convention et dont la législation comporte, en conséquence, une participation financière de l'Etat à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance, conformément à l'article 10, bénéficieront, en outre, des subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics.

4. Toutefois, la législation nationale pourra réserver aux nationaux le bénéfice des subsides, majorations ou fractions de pensions, payables sur les fonds publics et attribuables exclusivement aux assurés ayant dépassé un certain âge au moment de la mise en vigueur de la législation d'assurance obligatoire.

5. Les restrictions éventuellement prévues en cas de résidence à l'étranger ne s'appliqueront aux pensionnés et à leurs ayants droit ressortissants de tout Membre lié par la présente convention et résidant sur le territoire de l'un quelconque des Membres liés par ladite convention, que dans la mesure applicable aux nationaux de l'Etat dans lequel la pension a été acquise. Toutefois, les subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics pourront ne pas être versés.

Article 14.

1. L'assurance des salariés sera régie par la loi applicable au lieu de travail du salarié.

2. Cette règle pourra, dans l'intérêt de la continuité de l'assurance, subir des exceptions, par accord entre les Membres intéressés.

Article 15.

Tout Membre pourra soumettre à un régime spécial les travailleurs frontaliers qui ont leur lieu de travail sur son territoire et leur lieu de résidence à l'étranger.

Article 16.

Dans les pays qui n'ont pas de législation d'assurance-invalidité obligatoire lors de l'entrée en vigueur initiale de la présente convention, tout système alors existant de pensions non contributives sera considéré comme satisfaisant à la présente convention s'il garantit un droit individuel à pension dans les conditions définies dans les articles 17 à 23 ci-après.

Article 17.

La pension sera attribuée à toute personne atteinte d'une incapacité générale de gain la mettant hors

d'état de se procurer par son travail une rémunération appréciable.

Article 18.

Le droit à pension pourra être subordonné à la résidence du requérant sur le territoire du Membre pendant une période précédant immédiatement la demande de pension. Cette période, qui sera fixée par la législation nationale, ne pourra dépasser cinq ans.

Article 19.

1. Le droit à pension sera reconnu à tout requérant dont les ressources annuelles n'excèdent pas une limite que fixera la législation nationale, en tenant dûment compte du coût minimum de la vie.

2. Pour l'évaluation des ressources de l'intéressé, seront considérées comme immunisées les ressources qui ne dépassent pas un montant que fixera la législation nationale.

Article 20.

Le taux de la pension sera fixé à un montant qui, ajouté aux ressources autres que les ressources immunisées, devra être suffisant pour couvrir au moins les besoins essentiels du pensionné.

Article 21.

1. Un droit de recours sera reconnu à tout requérant en cas de litige au sujet de l'attribution de la pension ou de la fixation de son montant.

2. Le recours sera du ressort d'une autorité autre que celle qui aura statué en premier lieu.

Article 22.

1. Les étrangers ressortissants de tout Membre lié par la présente convention auront droit à pension dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. Toutefois, la législation nationale pourra subordonner l'attribution de la pension à un étranger à l'accomplissement, sur le territoire du Membre, d'une période de résidence pouvant dépasser de cinq ans au plus la période de résidence imposée aux ressortissants dudit Membre.

Article 23.

1. Le droit à pension pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle:

- a) si l'invalidité a été provoquée par un crime, un délit ou une faute intentionnelle de l'intéressé;
- b) si l'intéressé a obtenu ou tenté d'obtenir une pension par fraude;
- c) s'il a subi une condamnation à prison pour crime ou délit;
- d) s'il s'est refusé d'une manière persistante à gagner sa vie par un travail compatible avec ses forces et ses aptitudes.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue pendant que l'intéressé est entièrement à la charge des fonds publics.

Article 24.

Sous réserve des dispositions de l'article 13, alinéa 5, la présente convention ne vise pas le maintien du droit à pension en cas de résidence à l'étranger.

Article 25.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 26.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 27.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 28.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années, et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 29.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 30.

Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 28 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 31.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

CONVENTION CONCERNING COMPULSORY INVALIDITY INSURANCE FOR PERSONS EMPLOYED IN INDUSTRIAL OR COMMERCIAL UNDERTAKINGS, IN THE LIBERAL PROFESSIONS, AND FOR OUTWORKERS AND DOMESTIC SERVANTS.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventeenth Session on 8 June 1933, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to compulsory invalidity insurance, which is included in the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Draft International Convention,

adopts, this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-three, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to set up or maintain a scheme of compulsory invalidity insurance which shall be based on provisions at least equivalent to those contained in this Convention.

Article 2.

1. The compulsory invalidity insurance scheme shall apply to manual and nonmanual workers, including apprentices employed in industrial or commercial undertakings or in the liberal professions, and to outworkers and domestic servants:

2. Provided that any Member may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of

- (a) workers whose remuneration exceeds a prescribed amount and, where national laws or regulations do not make this exception general in its application, any non-manual workers engaged in occupations which are ordinarily considered as liberal professions;
- (b) workers who are not paid a money wage;
- (c) young workers under a prescribed age and workers too old to become insured when they first enter employment;
- (d) outworkers whose conditions of work are not of a like nature to those of ordinary wage earners;
- (e) members of the employer's family;
- (f) workers whose employment is of such a nature that, its total duration being necessarily short, they cannot qualify for benefit, and persons engaged solely in occasional or subsidiary employment;
- (g) invalid workes and workers in receipt of an invalidity or old-age pension;
- (h) retired public officials employed for remuneration and persons possessing a private income, where the retirement pension or private income is at least equal to the invalidity pension provided by national laws or regulations;
- (i) workers who, during their studies, give lessons or work for remuneration in preparation for an occupation corresponding to such studies;
- (j) domestic servants employed in the households of agricultural employers.

3. Provided also that there may be exempted from liability to insurance persons who, by virtue of any law, regulations or special scheme, are or will become entitled to invalidity benefits at least equivalent on the whole to those provided for in this Convention.

4. This Convention does not apply to seamen and sea fishermen.

Article 3.

National laws or regulations shall, under conditions to be determined by them, either entitle persons formerly compulsorily insured who are not in receipt of a pension to continue their insurance voluntarily or entitle such persons to maintain their rights by the periodical payment of a fee for the purpose, unless the said rights are automatically maintained or, in the case of married women, the husband, if not liable to compulsory insurance, is permitted to insure voluntarily

and thereby to qualify his wife for an old-age or widow's pension.

Article 4.

1. An insured person who becomes generally incapacitated for work and thereby unable to earn an appreciable remuneration shall be entitled to an invalidity pension:

2. Provided that national laws or regulations which secure to insured persons medical treatment and attendance throughout invalidity and, if invalidity terminates in death, secure pensions at the full rate to widows without any condition as to age or invalidity and to orphans, may make the award of an invalidity pension conditional upon the insured person being unable to perform remunerative work.

3. In the case of special schemes for non-manual workers, an insured person who suffers from incapacity which renders him unable to earn an appreciable remuneration in the occupation in which he was ordinarily engaged or in a similar occupation shall be entitled to an invalidity pension.

Article 5.

1. Notwithstanding the provisions of Article 6, the right to a pension may be made conditional upon the completion of a qualifying period, which may involve the payment of a minimum number of contributions since entry into insurance and during a prescribed period immediately preceding the happening of the event insured against.

2. The duration of the qualifying period shall not exceed 60 contribution months, 250 contribution weeks or 1,500 contribution days.

3. Where the completion of the qualifying period involves the payment of a prescribed number of contributions during a prescribed period immediately preceding the happening of the event insured against, periods for which benefit has been paid in respect of temporary incapacity for work or of unemployment shall be reckoned as contribution periods to such extent and under such conditions as may be determined by national laws or regulations.

Article 6.

1. An insured person who ceases to be liable to insurance without being entitled to a benefit representing a return for the contributions credited to his account shall retain his rights in respect of these contributions:

2. Provided that national laws or regulations may terminate rights in respect of contributions on the expiry of a term which shall be reckoned from the date when the insured person so ceased to be liable to insurance and which shall be either variable or fixed:—

- (a) where the term is variable, it shall not be less than one-third (less the periods for which contributions have not been credited) of the total of the periods for which contributions have been credited since entry into insurance.
- (b) where the term is fixed, it shall in no case be less than eighteen months and rights in respect

of contributions may be terminated on the expiry of the term unless, in the course thereof, a minimum number of contributions prescribed by national laws or regulations has been credited to the account of the insured person in virtue of either compulsory or voluntarily continued insurance.

Article 7.

1. The pension shall, whether or not dependent on the time spent in insurance, be a fixed sum or a percentage of the remuneration taken into account for insurance purposes or vary with the amount of the contributions paid.

2. Where the pension varies with the time spent in insurance and its award is made conditional upon the completion by the insured person of a qualifying period, the pension shall, unless a minimum rate is guaranteed, include a fixed sum or fixed portion not dependent on the time spent in insurance.

3. Where contributions are graduated according to remuneration, the remuneration taken into account for this purpose shall also be taken into account for the purpose of computing the pension, whether or not the pension varies with the time spent in insurance.

Article 8.

Insurance institutions shall be authorised, under conditions which shall be determined by national laws or regulations, to grant benefits in kind for the purpose of preventing, postponing, alleviating or curing invalidity to persons who are in receipt of or may be entitled to claim a pension on the ground of invalidity.

Article 9.

1. The right to benefits may be forfeited or suspended in whole or in part if the person concerned

- (a) has brought about his invalidity by a criminal offence or wilful misconduct; or
- (b) has acted fraudulently towards the insurance institution.

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned

- (a) is entirely maintained at the public expense or by a social insurance institution;
- (b) refuses without valid reason to comply with the doctor's orders or the instructions relating to the conduct of invalids or voluntarily and without authorisation removes himself from the supervision of the insurance institution;
- (c) is in receipt of another periodical cash benefit payable by virtue of any law or regulations concerning compulsory social insurance, pensions or workmen's compensation for accidents or occupational diseases; or
- (d) is in employment involving compulsory insurance or, in the case of special schemes for non-manual workers, is in receipt of remuneration exceeding a prescribed rate.

Article 10.

1. The insured persons and their employers shall contribute to the financial resources of the insurance scheme.

2. National laws or regulations may exempt from liability to pay contributions

- (a) apprentices and young workers under a prescribed age;
- (b) workers who are not paid a money wage or whose wages are very low.

3. Contributions from employers may be dispensed with under laws or regulations concerning schemes of national insurance not restricted in scope to employed persons.

4. The public authorities shall contribute to the financial resources or to the benefits of insurance schemes covering employed persons in general or manual workers.

5. National laws or regulations which, at the time of the adoption of this Convention, do not require contributions from insured persons may continue not to require such contributions.

Article 11.

1. The insurance scheme shall be administered by institutions founded by the public authorities and not conducted with a view to profit or by State insurance funds:

2. Provided that national laws or regulations may also entrust its administration to institutions founded on the initiative of the parties concerned or of their organisations and duly approved by the public authorities.

3. The funds of insurance institutions and State insurance funds shall be administered separately from the public funds.

4. Representatives of the insured persons shall participate in the management of insurance institutions under conditions to be determined by national laws or regulations, which may likewise decide as to the participation of representatives of employers and of the public authorities.

5. Self-governing insurance institutions shall be under the administrative and financial supervision of the public authorities.

Article 12.

1. The insured person or his legal representatives shall have a right of appeal in any dispute concerning benefits.

2. Such disputes shall be referred to special tribunals which shall include judges, whether professional or not, who are specially cognisant of the purposes of insurance and the needs of insured persons or are assisted by assessors chosen as representative of insured persons and employers respectively.

3. In any dispute concerning liability to insurance or the rate of contribution, the employed person and, in the case of schemes providing for an employer's contribution, his employer shall have a right of appeal.

Article 13.

1. Foreign employed persons shall be liable to insurance and to the payment of contributions under the same conditions as nationals.

2. Foreign insured persons and their dependants shall be entitled under the same conditions as nationals to the benefits derived from the contributions credited to their account.

3. Foreign insured persons and their dependants shall, if nationals of a Member which is bound by this Convention and the laws or regulations of which therefore provide for a State subsidy towards the financial resources or benefits of the insurance scheme in conformity with Article 10, also be entitled to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds:

4. Provided that national laws or regulations may restrict to nationals the right to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds and granted solely to insured persons who have exceeded a prescribed age at the date when the laws or regulations providing for compulsory insurance come into force.

5. Any restrictions which may apply in the event of residence abroad shall only apply to pensioners and their dependants who are nationals of any Member bound by this Convention and reside in the territory of any Member bound thereby to the extent to which they apply to nationals of the country in which the pension has been acquired: Provided that any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds may be withheld.

Article 14.

1. The insurance of employed persons shall be governed by the law applicable at their place of employment.

2. In the interest of continuity of insurance, exceptions may be made to this rule by agreement between the Members concerned.

Article 15.

Any Member may prescribe special provisions for frontier workers whose place of employment is in territory and whose place of residence is abroad.

Article 16.

In countries which, at the time when this Convention first comes into force, have no laws or regulations providing for compulsory invalidity insurance, an existing non-contributory pension scheme which guarantees an individual right to a pension under the conditions defined in Articles 17 to 23 hereinafter shall be deemed to satisfy the requirements of this Convention.

Article 17.

A person who becomes generally incapacitated for work and thereby unable to earn an appreciable remuneration shall be entitled to a pension.

Article 18.

The right to a pension may be made conditional upon the claimant's having been resident in the territory of the Member for a period immediately preceding the making of the claim. This period shall be determined by national laws or regulations but shall not exceed five years.

Article 19.

1. A claimant shall be entitled to a pension if the annual value of his means does not exceed a limit which shall be fixed by national laws or regulations with due regard to the minimum cost of living.

2. Means up to a level which shall be determined by national laws or regulations shall be exempted for the purpose of the assessment of means.

Article 20.

The rate of pension shall be an amount which, together with any means of the claimant in excess of the means exempted, is at least sufficient to cover the essential needs of the pensioner.

Article 21.

1. A claimant shall have a right of appeal in any dispute concerning the award of a pension or the rate thereof.

2. The appeal shall lie to an authority other than the authority which gave the decision in the first instance.

Article 22.

1. Foreigners who are nationals of a Member bound by this Convention shall be entitled to pensions under the same conditions as nationals:

2. Provided that national laws or regulations may make the award of a pension to foreigners conditional upon their having been resident in the territory of the Member for a period which shall not exceed by more than five years the period of residence prescribed for nationals.

Article 23.

1. The right to a pension may be forfeited or suspended in whole or in part if the person concerned

(a) has brought about his invalidity by a criminal offence or wilful misconduct;

(b) has obtained or attempted to obtain a pension by fraud;

(c) has been sentenced to imprisonment for a criminal offence; or

(d) has persistently refused to earn his living by work compatible with his strength and capacity.

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned is entirely maintained at the public expense.

Article 24.

Subject to the provisions of paragraph 5 of Article 13, this Convention does not refer to the maintenance of pension rights in the event of residence abroad.

Article 25.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 26.

This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretary-General.

Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 27.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 28.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation

shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 29.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 30.

Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 28 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 31.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

228

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie złożenia przez Polskę dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 37) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 308) nastąpiło w Genewie dnia 29 września 1948 r. złożenie dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 37) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach

przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych, przyjętej na 17-ej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 29 czerwca 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: Z. Modzelewski